

Han gav sig straks i Snak med dem og fik dem med sig op bag Husmandspladsen. Der var der en lille Bakke med en Lavning paa Sydsiden. Derfra kunde man ikke se Hamravik. Han satte sig ned og bad de andre gøre det samme.

Han halede en vældig stor Skraatobaksdaase op af sin Kappelomme og aabnede den. I Daasen

De udsagde det samme som Dagen i Forvejen. Torsten var igen den, der førte Ordet. Halldor indskød kun Bemærkninger, gjorde Forklaringer og stadfæstede.

»Men er I nu forvissede om, at Bjarne er druknet først,« spurgte Torkel kattevenlig, »det hele har jo været et Øjebliks Sag, og saa er det ikke

»Jon druknede først, da Baaden kængrede. Han var bestandig i Færd med at prøve paa at løsne Masten.«

»Og I kan gøre Ed derpaa?«

»Det er saa ligetil — men det kommer vel ikke saa vidt.«

»Naa ja, det skal jo vise sig — men er I da saa visse i eders Sag« — Torkel hævede Røsten

Bjørnsholm. Kaffe-Stuen. Tegning af Mathilde Thalbitzer.

var der et dobbelt Lag Skraatobak. Hvert Lag var trefoldigt. Han bed et stort Stykke af og bød saa ogsaa dem et Stykke.

De lod sig ikke nøde. De bed bravt til. Denne Skraa var jo gratis.

Saa lod han dem fortælle alle nærmere Omstændigheder ved Baadens Forlis.

altid saa godt at vide paa en Prik Besked om alt, hvad der gaar for sig, selv om man er Øjenvidne.«

»Jo, det er ganske vist,« svarede Torsten nølende, »der gik endda nogen Tid fra Bjarnes Forsvinden til Baadens Kætring.«

»Ja, der gik endda nogen Tid,« sagde Halldor,

lidt —, »at I kan gøre Ed derpaa? Ved I paa en Prik, hvornaar Bjarne fandt sin Død i Bølgerne?«

»Ja, han druknede først, i hvert Fald sank han lige straks.«

»Han kan jo være kommen op igen — men det lønner sig ikke at kævles om den Ting.«